

udbud, er der dog ved offentlige byggekontrakter et ønske om at give offentligheden bedst muligt indblik i forretningstransaktionerne og sikre, at der ikke varetages uvedkommende hensyn. Det foreslås derfor, at de gældende regler i licitationsloven videreføres, således at tilbudsgiverne er berettiget til at være tilstede ved åbningen af budene og til at blive bekendt med budsummer og eventuelle forbehold. Private bygherrer, der ønsker at videreføre gældende praksis, kan også vælge at følge denne fremgangsmåde.

Forslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at udbyderen ved valget af udbudsform og tilrettelæggelsen af udbudet skal have pligt til at udnytte de muligheder, der måtte være for at sikre tilstrækkelig konkurrence. I overensstemmelse hermed er licitationslovens forbud mod at indhente mere end to underhåndsbud (§ 5, stk. 1) ikke videreført i forslaget. En nærmere regulering af adgangen til at indhente underhåndsbud i forbindelse med offentligt eller offentligt støttet byggeri vil ske i en bekendtgørelse i henhold til forslagets bemyndigelsesbestemmelse.

Det er endvidere foreslået, at udvælgelsen af tilbudsgivere skal ske på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier, der vedrører deres økonomiske og tekniske kvalifikationer. Også dette forhold kan tænkes uddybet i en bekendtgørelse.

For at sikre, at ressourcerne anvendes effektivt ud fra en samfundsmæssig bedømmelse, og undgå, at tilbudsgivere nødsages til at afsætte ressourcer til opgaven i en overdreven lang tid uden sikkerhed for at få ordren, foreslås der en regel mod unødigt lange vedståelsesfrister. En sådan udbudsbetingelse kan tiltrække mere attraktive tilbud.

Det foreslås, at tilbudsgivere skal kunne klage til Klagenævnet for Udbud, hvis reglerne er overtrådt. Klagenævnets kompetence er reguleret af lov nr. 415 af 13. maj 2000 om Klagenævnet for Udbud. Nævnet har opnået en betydelig ekspertise i denne type sager gennem behandlingen af sager om offentlige kontrakter i EU-udbud. Nævnet vil således få mulighed for midlertidigt at afbryde en procedure og for at annullere en ulovlig beslutning. Endvidere har Klagenævnet kompetence til at tilkende erstatning i sager om overtrædelse af EU-udbudsreglerne.

Det må anses for en fordel for alle byggeriets parter, at der skabes klare spilleregler for parterne. Derfor foreslås det, at også udbydere ved privat byggeri skal kunne give tilsagn om helt eller delvis at følge lovens bestemmelser. Tilkendegivelse herom kan f.eks. ske i en udbudsannonce eller direkte til de tilbudsgivere, der opfordres til at afgive bud. Inden for rammerne af tilsagnet vil Klagenævnet for Udbud da være kompe-

tent til at påkende tvistigheder mellem parterne om overtrædelse af de regler, der er omfattet af tilkendegivelsen.

Den foreslåede lov vil ikke kræve nogen lang indkørsperiode. Udbydere, der ønsker at anvende de i dag kendte licitationsformer, vil kunne gøre dette. Omvendt er lovens definition af licitation så fleksibel, at der bliver mulighed for at indgå i nye samarbejdsformer som f.eks. partnering.

Ved partnering tilstræbes det, at der efter en konkurrence i en tidlig fase kan ske en udvælgelse af et team af rådgivere og entreprenører med henblik på indgåelse af en bindende samarbejdsaftale om det videre forløb af den konkrete bygge- eller anlægsopgave. Det er kendetegnende for partnering, at der ikke ved tildeling af opgaven er sket en sådan detaljering af opgaven, at der i traditionel forstand kan afgives en bindende pris. Partnering vil derfor kun være relevant i situationer, hvor kriteriet for tildeling af ordren er det »økonomisk mest fordelagtige bud«, og hvor et pris-kriterium kan indgå i de valgte delkriterier på anden måde end med en samlet bindende pris for opgaven, eksempelvis i form af en »målpris« (target price), maksimumspris (ved en bindende budgetramme), enhedspriser, timepriser eller lignende.

Efter lovforslaget vil kommunerne skulle følge samme procedurer som statslige og statsligt støttede bygherrer.

Kommunerne er allerede efter gældende licitationslov forpligtet til at følge visse procedurer ved indhentning af tilbud. En række af licitationslovens forskrifter oplødes med nærværende lov.

Der vil således fremover være bedre muligheder for at skabe konkurrence også om små bygge- og anlægskontrakter, hvortil der alene indhentes underhåndsbud.

Omvendt er det hensigten i regler udfærdiget af by- og boligministeren at foreskrive, at offentlige byggeopgaver over en vis størrelse som udgangspunkt skal udbydes i licitation. Dette er en ny regel i forhold til kommunerne. Det fremgår imidlertid af en undersøgelse fra Konkurrencerådet september 1996, at kommunale institutioner allerede i dag benytter licitationsformen ved byggeopgaver over 300.000-500.000 kr. Det vil derfor ikke nødvendigvis medføre en væsentlig ændring af praksis på det kommunale område at ligestille kommunalt og statsligt byggeri ved udarbejdelsen af udfyldende regler om grænserne mellem underhåndsbud og de øvrige udbudsformer.

Licitationsloven foreslås ophævet. Licitationslovens forbud (§ 4) mod samordning af tilbud er ved lov nr. 414 af 31. maj 2000 overført til konkurrenceloven